

ΤΡΕΧΑΜΑΤΑ

Ὁ κόμος ἐσηκώθη καὶ πάλι 'στὸ ποδάρι,
'στὴν Ἀλεξάνδρα στόλοι, καυκάδες καὶ σφαγή,
τὸν κύριον Χεδίβην ὁ Ἀραμπῆς φερμάρει,
καὶ εἰς τὸ πάτημά του βαρυστογγῆ ἡ γῆ.
Σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσει σπασμὸς καὶ τρικυμία,
καὶ νέα 'στὴν Ἑλλάδα πολέμικὴ μαγία.

Εἰς τὸ Σουδάν ὁ Νεῖλος ἀρχίζει νὰ φουσκῶνῃ,
τὸ Κάιρον ἀφίνει Χεδίβης καὶ Δερβίς,
ἐκ τ' καινούριου θρόνου ὁ Ἀραμπῆς στηλάνει,
τρῶει ἑλληνικὰς καμπόσας κ' ὁ Ἕλληνας Ῥαγκαβῆς.
'Ὅσων τὸν Νεῖλο κ' ὄλοι οἱ Ἀραβες φουσκάνουν,
κ' Ἑβραίους, Τούρκους, Φράγκους καὶ Ἕλληνας σκοτάνουν

Θέλουν νὰ ἔγουν οἱ Ἀγγλοὶ νὰ φέρουν τὴν εἰρήνην,
μὰ σκιάζονται τοὺς Γάλλους...θέλουν νὰ ἔγουν κ' αὐτοί,
μὰ ἡ Ἀγγλίκα πάλι κανένα δὲν ἀφίνει,
κ' ἔτσι γλεντοῦν τῶν Ἀγγλων καὶ Γάλλων οἱ στρατοί.
'Ἄλλ' ἂν κ' οἱ δὴ ἀντάμα μὲς ἰστὴ στερεὰ πηδήσουν,
οἱ Ἴταλοὶ βεβαίως δὲν θὰ τὸ συγχωρήσουν.

Φωνάζει ὁ Χεδίβης, ὁ Ἀραμπῆς, ἡ Πύλη,
φωνάζει Βίσμαρκ, Γλάδστων, Καλνόκυ, Φραϊσινέ,
ἢ γάταϊς νιαουρίζουν, γχυγίζουνε οἱ σκύλοι,
φωνάζουμε μὲ τούτους κ' ἐμεῖς 'στὸν καφρνεῖ.
Φωνάζουν κ' οἱ Φελλάχοι μ' ἀράπικο μπουρίνι
ἄλλὰ κανεὶς δὲν ξέρει τί διάβολο θὰ γίνη.

καὶ Ἑλένην θὰ συνηγόρουν ἐκθύμως πρὸς ἀμφοτέρους διὰ
σέ. Ἄλλὰ τώρα τί νὰ σὰς κῶμω, ἀπλῶς μόνον, ἐπειδὴ,
ἔχω τὴν σῆσιν, ὡς εἶπατε, καὶ δι' ἀτυχρίσθη καὶ ἐγὼ,
νὰ δίδω συμβουλὰς, σὰς συμβουλεύω εὐληκρινῶς νὰ καλ-
λιεργήσετε τὰς μετὰ τῶν δύο τούτων νεανίδων οικιακὰς
σχέσεις σας, ἂς, ἂν ἦσαι ἐπιτήδειος, δύνασαι νὰ μετα-
τρέψῃς εἰς ἐρωτικὰς, καὶ ἐπειδὴ, ὡς μὲ συμβουλεύσατε
καὶ σεῖς, νὰ μεριμνῶ περὶ τῆς τιμῆς μου, ἐσκέφθην νὰ
ἐπωφεληθῶ, πρὸς χάριν σας, τῆς συμβουλῆς σας, καὶ νὰ
γίνω φρόνημα κοπέλα, ἅγια Ὀνουφρία, διακόπτουσα πᾶ-
σαν μεθ' ὑμῶν σχέσιν. Διὰ τί πλησίον μου νὰ διασύρεται
καὶ τὸ ὄνομά σας; Ἐκ τοῦ τοιχοκολλημένου χαρτιοῦ ἐκεῖ-
νου, ἂν μὲ ἐλύπησέ τι, εἶναι τὸ

Νὰ περάσῃ ὁ γαμπρός.
Βεβαιωθῆτε ὅτι τὸ πῆρα κατάκαρδα. Τί λέγετε;
— Ὅτι εἶπατε πολλὰ, ἐνῶ ἠδύνασο νὰ ἐκφράσῃς ὅσα
εἶπες δι' ὀλίγων λέξεων. Μὴ ἐπιτρέπετε νὰ σὰς ἀποχαι-
ρετίσω;
— Καὶ ἦτο ἀνάγκη νὰ ζητήσετε τὴν συγκατάθε-
σίν μου;
— Διότι ἐπεθύμουν νὰ μὴ φανῶ κ' ἐγὼ εἰς τοὺς τρό-
πους μου ἀπότομος ἄνευ λόγου.
— Δὲν βαρύνεσθε.

Ὁ στόλος μας 'στοῦ Νεῖλου στὸ κύμα θ' ἀρμενίσῃ,
ἀλλ' ὅμως νὰ μὴν πάη μαζί του καὶ στρατός,
γιατὶ τοὺς Ἀραπάδες ἔμπορεῖ νὰ ἐρεθίσῃ,
καὶ πόλεμος μ' ἐκείνους ν' ἀνάψῃ δυνατός.
Γλυτώσαμ' ἀπ' τοὺς Τούρκους χωρὶς νὰ μάτωθούμε,
καὶ τώρα μὲ Φελλάχους θὰ πᾶμε νὰ πιασθούμε;

Σικτιρ, Στραβαραπάδες καὶ παληο-Βεδουῖνοι!
ἂν σὰς κτυπήσουν Γάλλοι, Ἑγγλέζοι καὶ λοιποὶ,
ἀλλ' ἀπὸ μὰς ἡ χάρις αὐτὴ δὲν θὰ σὰς γίνη
μαζί σας νὰ πιαστοῦμε τὸ ἔχουμε ντροπή.
Γιὰ τ' Ἀραμπῆ μονάχα τ' ἀράπικο γεννάτι
νὰ χάσομε τῆς φίλης εἰρήνης τὸ ῥαχάτι;

Ἄ! ὄχι! μὴ πολέμους ζητήτε μὲ τὸ ζόρι
'στὸν τόπο σας δὲν θ' ἔλθῃ σπαθᾶτος μας κανεὶς,
θὰ στείλουμ' ἓνα μόνον πολέμικὸ βαπόρι
νὰ πάρῃ τοὺς δικούς μας πτωχοὺς ὁμογενεῖς.
Καὶ τότε σεῖς γενῆτε μαλλιά κουβάρια ὄλοι,
κακὰ ψυχρὰ κ' ἡ Δύσις κ' ὁ Ἀραμπῆς κ' οἱ στόλοι.

Φεύγει καὶ ὁ Βαλέτας μαζί μὲ τὸν Καζάζη
μὲ μία τοῦ Τρικουπῆ κρυφὴ παραγγελιά:
δὲν ξέρω τοῦ Τρικουπῆ ὁ νοῦς τί σχεδιάζει,
μὰ βέβαια θὰ τρέχῃ πολιτικὴ δουλειά.
Βαλέτας καὶ Καζάζης 'στὴν Αἴγυπτο τί θέλουν;
γιατὶ ἐμένεα τάχα οἱ κύριοι δὲν στέλλουν;

Τί τάχα τοῦ Τρικουπῆ ἡ ἐντολὴ νὰ κρούσῃ;
μήπως συνεννοήθη μ' αὐτὸν τὸν Ἀραβῆ
νὰ κάρῃ τὸν Καζάζη 'στὴν Αἴγυπτο Χεδίβη;
ποῖος ξέρει ἂν δὲν γράφῃ γι' αὐτὸ 'στὸν Ῥαγκαβῆ.

— Λοιπὸν, χαίρετε. Μὲ δίδεται τὴν χροιά σας διὰ
τελευταίαν φοράν;

— Διὰ τελευταίαν ὄχι, διότι ἐνδεχόμενον νὰ τὴν λά-
θῃς ποτὲ, καὶ τότε δὲν θέλω νὰ σὰς ἐκθέσω.

Οἱ τελευταῖοι λόγοι τῆς Μαριγούλας, τοὺς ὁποίους δὲν
εἰξεύρω πῶς ἐξήγησα ἢ μᾶλλον παρεξήγησα, μοῦ ἔδωκαν
ἐλπίδας, ὅτι δὲν εἶπε ὅσα εἶπε μὲ τὰ σωστά της· ἐκ
τῆς σκέψεως ταύτης ὀρμηθεὶς ἐπανάλαβον ψυχρῶς θέλων
νὰ παίζω κ' ἐγὼ τὸ σοβαρὸν μου ρόλο!

— Ποσῶς, κυρία, καὶ ἂν εὐρισκόμην ποτὲ εἰς τὴν ἀ-
νάγκην νὰ σὰς ἀπέτεινα ἔστω καὶ ἀπλοῦν χαιρετισμόν.

— Μὴ σὰς μέλλει καὶ δὲν θὰ σὰς δοθῇ ποτὲ τοιαύτη
ἀφορμή. Χαίρετε.

— Εἰπιθέστατος;
— Εἰς ἄλλην.

Κατῆλθον θυμωμένος, κόκκινος ὤματι, ἀπὸ τὴν βία
μου μάλιστα εἶχα ξεχάσει καὶ τὸ μπαστούνι μου ἐπάνω,
τὸ ὅποιον ἐπειδὴ ἐγνώριζα ὅτι δὲν θὰ μοῦ τὸ ἔστειλε,
ὅπως μὴ παρεξηγηθῇ, ἐγύρισα νὰ τὸ πάρω. Ἀνῆλθον.

— Ἐκεῖ εἶνε.
Φουριζίζομαι πλέον στὰ καλά καὶ δὲν τὸ πέρνω. Κα-
τέρχομαι, βρίσκω ἓνα παιδί τῆς γειτονίας καὶ τὸ στέλ-
νω, — μετενόησα πάλιν — νὰ πάρῃ νὰ τὸ ζητήσῃ. Ἐπιστρέ-
φει τοῦτο καὶ μοῦ λέγει:

'Αμμ' ὁ Βαλέτας πάλι μαζί του τί γυρεύει ;
ὦ ! κἀτι ὁ Τρικουπῆς μεγάλο μαγειρεύει.

Μὰ μὲς 'στὰ σοῦρτα φέρτα, 'στοῦ Νεῖλου τὰς πλημμύρας,
'στὸν κρότο τῆς Αἰγύπτου καὶ τὸν κατακλυσμὸ,
γιὰ τὸ Φρενοκομεῖον φωνάζουν τῆς Κερκύρας
τοῦ ἔθνους οἱ πατέρες μὲ ἐνθουσιασμὸ.
'Αποθεώσου, Τρέλλα ! . . ὁ κόσμος ἐτρελλάθη,
καὶ σὺ γνωρίζεις μόνη ἀκόμα τί θὰ πάθῃ.

SOURIS.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΑ

'Ο καθηγητῆς κ. Θεοφανόπουλος ἐξετάζων φοιτητὴν.
Θεοφανόπουλος. — Τί ἐστὶ ἔγκλημα ἐπ' αὐτοφώρῃ;
Φοιτητῆς. — Ὅταν τὸν τζακώσης ἐπ' αὐτοφώρῃ
καὶ φωνάζῃς ἀπὸ 'πίσω !

'Ο κ. Στρέϊτ πρὸς τὸν υἱὸν ἑνὸς βουλευτοῦ ἐξετα-
ζόμενον.

'Ερώτησις. — Ποῖα εἶνε ἀνίκανοι νὰ κάμουν ἐμπο-
ρικὰς ἐπιχειρήσεις ;

'Απάντησις. — Οἱ βλάκες καὶ οἱ ἀνόητοι !

'Εν ταῖς ἐξετάσεσι τοῦ Παρθεναγωγείου Σουρμελῆ :

Διδάσκαλος πρὸς μαθήτριαν. — Γυναίξί. Ποῖον
μέρος λόγου εἶνε ;

Μαθήτρια. — Δὲν ξέρω . . . καὶ μετὰ στιγμιαίαν
σκέψιν μετὰ δυσταγμοῦ—ἀρσ. . . ἀρ. . .

Διδάσκαλος. — Ὅχι δά. Γιὰ κύτταξε καλὰ, σὺ
τί μέρος λόγου εἶσαι . . .

Αἰ παρῶσαι γυναῖκες κοκκινίζουν.

— Εἶπε, λέει, ἡ Μαριγούλα, νὰ πᾶς νὰ τὸ πάρῃς σὺ
ὁ ἴδιος. Ἐχει, εἶπε, λέει, κ' ἕνα λόγο κρυφὸ πολὺ νὰ
σοῦ 'πῆ.

'Επιστρέφω μὲ πάλλουσαν καρδίαν.

'Η Μαριγούλα μ' ἀνέμενε στὰ πρόθυρα τῆς ἐξώθυρας,
ὄτε δ' ἔφθασα μ' ἐκάλεσε μειδιώσῃ νὰ εἰσέλθω, ἐκράτει
δὲ τὸ μπαστοῦνι μου, τὸ λιγιστὸ, ὡς ἐκ πανέλας, ὄτε εἰ-
σῆλθον, ἐκλείπε τὴν θύραν καὶ ἀνευ προσιμίων μου ρίχνε-
ται ἤσαν βαρβάρτες μπαστουνιαῖς αἱ μπαστουνιαῖς ἐ-
κείνες.

Κατ' ἀρχὰς ἐνόμισα ὅτι ἤθελε νὰ μοῦ κάμῃ χωρατὰ,
ἀλλ' ὅταν εἶδον τὴν ἀνευ τέλους συνέχειαν, τὴν δύνα-
μιν μεθ' ἧς μοῦ ταῖς κατέβαζε, τὴν ἀγρίαν ὄψιν τῆς,
τοὺς σπινθηροβολοῦντας ὀφθαλμούς τῆς καὶ τὸ τρίξιμον
τῶν ὀδόντων τῆς, ἠννόησα καὶ τοι ἀργὰ πλέον, ὅτι δὲν
ἦσαν χωρατὰ ἀλλὰ σωστὴ τριποικοπατινάδα, ὠρμησα
καὶ τῆς τὸ ἤρπαξα, μιὰ σκυλίσα δαγκονιὰ στὸ χέρι μ'
ἔκαμε νὰ παραδώσω τὰ ὄπλα. Μοῦρθε νὰ βάλω τῆς φω-
ναῖς, ἀλλὰ ντράπηκα.

— Αὐτὸ ἦτανε, μοῦ εἶπε, παραδίδουσά με τὸ μπα-
στοῦνι γιὰ ἐνθύμησι, σουθενία ἀπὸ καρδίας, πᾶρ' το τό-
ρα καὶ πῆγαινε, φυλάξου δὲ νὰ μὴ τὸ μαρτυρήσης, διότι
θὰ ξαναμαλώσωμε.

'Εφυγα χωρὶς νὰ βγάλω συλλαβὴν.

'Ο κ. Στροῦμπος παραδίδων ἐρωτᾷ φοιτητὴν.

Στροῦμπος. — Τί ἐστὶ Δοκός ;

Φοιτητῆς. — Ὁ πρῶν γραμματεὺς τοῦ Πανεπι-
στημίου !

'Ο αὐτὸς πρὸς ἄλλαν.

'Ερώτησις. — Διατί στὸ ὕδωρ ὅταν ρίχνωμεν ζά-
χαρι σχηματίζονται φουσκαλίδες ;

'Απάντησις. — Διότι τὸ νερὸ λαμβάνει τὴν γλυ-
κότητα τῆς ζάχαρις.

Στροῦμπος πρὸς σπουδαστὴν δίδοντα τὰς ἀπολυ-
τηρίους ἐξετάσεις του.

Στρ. — Ἀπὸ ποῦ προέρχεται ἡ βροχὴ ;

Φοιτ. — Οἱ καπνοὶ . . . τὰ τσάνια . . . οἱ ἀτμοὶ . . .
τέλος πάντων πολλὰ πράγματα . . . καὶ εἶται γίνεται ἡ
βροχὴ . . . ὑπάρχουν καὶ ἄλλα αἷτια, τὰ ὁποῖα παρα-
λείπομεν συντομίας χάριν καὶ διὰ νὰ μὴ σὰς βαρύνωμεν.

Στρ. — Πολὺ φρατῖα, περιφρημα. Θὰ σοῦ δώσω προδι-
βασμόν.

'Ο κ. Ρουσόπουλος ἐν τῇ Ἀκροπόλει παραδίδων ἀρχαιο-
λογίαν :

Ρουσόπουλος. — Ναί . . . χού . . . Αὐτὸ ἐδῶ, τὸ βλέ-
πετε, εἶνε ἀγαλμα . . . ναί . . . πολλοὶ θέλουσιν νὰ εἰποῦν
ὅτι εἶναι γυναῖκα . . . ναί . . . χού . . . ἐγὼ ὁμῶς ἀντίκει-
μαι πρὸς ὄλους . . . καὶ λέγω ὅτι δὲν εἶναι γυναῖκα, δι-
τι ἀν' ἧτο θὰ εἶχε βυζιὰ . . . ναί.

Παληάνθρωπος.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

Αἰτητικὴ Θεραπεία

Λίνδας de Chamounix, τεσσαρακοντούτιδος, χριστιανῆς
ἐπαγγελλομένης ὅλα τὰ γυναικεῖα ἔργα, γεννηθεῖσης ἐν

Θὰ ἀπορῆτε ἴσως πόθεν ἢ καθ' ἐμοῦ λύσσα τῆς Μαρι-
γούλας ;

Εἶχα ἕνα βρωμερὸν χαρακτῆρα γραψίματος, ἔκαμα
κἀτι γράμματα ὀλοστρόγγυλα ποῦ ἠδύνατο νὰ μ' ἀπομι-
μηθῇ κ' ἕνα μικρὸ παιδί, καὶ τὰ διαβολοκορίτσα μου τὴν
εἶχον φτειάση.

Εἰς τὴν σάτυραν ποῦχαν τοιχοκολλήσει στὴ μπόρτα
τῆς εἶχον ἀπομιμηθῆ ἐπιτυχῶς τὸ γράψιμόν μου, ἡ δὲ
Μαριγούλα ἐν τῇ πρώτῃ ἐξάφει τῆς, φαίνεται, ὅτι ἐπί-
στευσεν, ὅτι ἐγὼ χαριζόμενος ἴσως εἰς τίποτε φιλήματα
τῆς Ἑλένης ἢ Ἀφροδίτης τῆς σκάρωσα τὴν σάτυρα, ἀφοῦ
ἀπὸ 'κείνη δὲν ἐβγαίνε τίποτε.

Αὐτὰ ὅλα τὰ ἔμαθα κατόπι.

Σὰν δαρμένος γάτος ἐπέστρεψα εἰς τὸ σπίτι μου, ὅπου
αἱ δύο σκαττορογοῦροι φίλοι μου μ' ἀνέμενον, σαρκαστι-
κῶς γελωσάσασα καὶ ψυχῆς.

(ἔπεται συνέχεια).

Παληάνθρωπος